

מ"ת 25122/11 - מדינת ישראל נגד חמזה תלחמי

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט אהרן פרקש, נשיא
מ"ת 17-11-25122
מדינת ישראל נ' תלחמי (עציר)
ה המבקש - המאשימה
מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד שמואל ברזילי
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
ג ג ד
חmaze תלחמי (עציר)
עו"י ב"כ עו"ד מוסטפא וחיא
המשיב - הנאשם

החולטה

לפנינו בקשה של המבקש להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 17-11-25065. בד
בבד עם הגשת התביעה, הוגש כתב אישום.

כתב האישום, התביעה

א. על פי המפורט בכתב האישום, ביום 25.10.17, סמוך לשעה 13:45, רכב א' ש' (יליד 1967),
אזור מצרי השווה בישראל במסגרת עבודתו כמהנדס (להלן: "המתלון"), על אופניו החשמליות בדרן
עררות בירושלים שעל כתפו תיק ובו בין היתר, דרכון מצרי, מכשיר טלפון נייד, כסף מזומנים בערך של כ-
2,000 ₪, כרטיסי אשראי ומסמכים נוספים.

ב. באותו עת, נהג הנאשם ברכבו, סייט איבזה מר. 4068256 (להלן: "הרכב") שרישומו פקע ולא פוליסט
בイトוח בתוכף, בדרך עטרות כשלצידו אדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "הآخر").

ג. בהבוחנים במתלון שהאט בנסיבותיו, גמלה בלבם של הנאשם והאחר ההחלטה לחטוף את תיקו של המתלון.
ה הנאשם שנרג ברכב, נצמד אל המתלון בעודו הושיט את ידו בעד החלון, אחיז בתיק, משכו בחזקה
מכתפו של המתלון והכניסו אל הרכב.

ד. מיד לאחר מכן, עבר הנאשם לנ庭 השמאלי, עקף מספר רכבים שנשטו לפני והשניים נמלטו מהמקום. או
از החל המתלון לרדו אחורי הרכב, כשהוא רכב על אופניו. כעבור כמה מאות מטרים, לאחר שעקף משאית
שנסעה לפניו, פנה הנאשם בחזרה ימינה והמתלון בעקבותיו, אך עצרו אתו.

ה. משחשיג המתלון את הרכב, ניגש אל דלת הנוסע לצד הנהג, וניסה למשוך חזרה את תיקו לידי. בסופו של
העימות, בעט האח במתלון בעד החלון, בעודו נושא, תמן את רכבו לאחר, כדי להמשיך בנסיעה
ולהימלט מהמקום, החל בנסיעה מהירה מהמקום, כל זאת כאשר המתלון אחיז בחalon הרכב ונתקלה עליו.
כעבור מרחק קצר, שמט המתלון את אחיזתו ברכב ונפל ארצתו בעוד הנאשם והאחר נמלטים מהמקום.
כתוצאה מההנפילה נחבל המתלון.

עמוד 1

. ביום 6.11.17, במסגרת חקירת הנאשם בגין האירועים המתוירים, ביקש הנאשם מעadel סואעד ששזה ייחד עימו בוחנת המשטרה, את מכשיר הטלפון הנייד שברשותו. הנאשם טפלן לאימו וביקש כי תמסור לאבו שלר למקום העבודה וידאג שפרטיו רישום הנוכחות במקום העבודה, ממועד הרלוונטי לכתב האישום יעודכנו, כדי להקים עבورو טענתה אליבי.

. העבירות בהן הנאשם המשיב הן אלה: **שוד** - עבירה לפי סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); **шибוש מהלכי משפט** - עבירה לפי סעיף 244 לחוק; **נהיגה ברכב שרישויו פקע** - עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל - 1970; **נהיגה ללא ביטוח** - עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל - 1970.

. 2. בגדירה של הבקשה נטען, כי בידי המבוקשת ראיות לכואורה להוכחת המיחס למשיב בכתב האישום, ובין השאר, תיעוד מצולם של חלק מהאירוע וראיות נוספות.

כן נאמר, כי העבירות המיחסות למשיב ובנסיבות מיוחדן מקיימות נגדו חזקה כי מתקיימת עלית מעצר על פי סעיף 21(א)(1)+(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"א - 1996 (להלן: "חוק המעצרים").

המבקשת צינה, כי למשיב עבר פלילי הכלול שלוש הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות התפרצויות, קשרית קשור לפשע, הפרעה לשוטר, שוד, פצעה בנسبות מחמיות וUBEIROT NOSFOOT BGIN NODON LEAMASER BEPOUL. כן תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר-הפעלה בגין עבירות רכוש. כמו כן תלוי ועומד נגד הנאשם כתב אישום בעבירות של איומים, גנבה, תקיפת שוטר וUBEIROT NOSFOOT. בנסיבות אלה, נטען, כי אין תחליף ראוי למעצרו עד תום ההליכים נגדו.

תמיצית טענות ב"כ המבוקשת

. 3. בדין בבקשת טען ב"כ המבוקשת, עו"ד שמואל ברזיל, כי בתשתית הראיהנית שבידי המבוקשת אין הפללה או הودעה מובהקת. התשתית הראיהנית היא צירוף נתונים שנאספו והובילו למסקנה שהמשיב הוא הנציג ברכב שביצע את השוד. לעניין זה הציג סרטונים שנלקחו משלוש מצלמות של בית ספר סמור למקומות ביצוע השוד, ומצלמות נוספות של אזור התעשייה בעטרות, בהם ניתן לראות את הרכב ב痼 לבן, אשר לארכו בצד הימני פס שחור שהופך לדהוי בדלותו האחורי. כן בדקה המשטרה את סוג ה"טסות" והפנסים של הרכב אשר נראה בצילומים ואלו זהים לאלה של הרכב בו נציג הנאשם.

. 4. ב"כ המבוקשת מתאר את אשר נצפה בצילמות הללו כמתואר בכתב האישום, ציין, כי בצילמות בית הספר לא נראה לוחית הזיהוי של הרכב, אולם זו נקלטה בצלמת אבטחה באזור התעשייה, ונקלט מספר הרישוי של הרכב. עוד ציין ב"כ המבוקשת, כי כאשר הרכב נתפס, אוביינחה מדקקה כתומה בחלק השמאלי של השמsha האחורית, כמו כן צורת הפנסים העגולים הם פנסים "יחודיים", לדברי החוקרים. בצילמות ניתן לבדוק גם בהעדרו של הסמל על גבי הרכב.

ב"כ המבקשת הפנה למסמך בו רשותות שעות הكنيסות והיציאות של הרכב מאזור התעשייה עטרות באותו יום (מסמך ל"ז בתיק המשטרה).

לדבריו, הרכב אותר באזור עטרות, ולאחר שנערכת צפיפות על הרכב ואיש לא בא לאוסףו, המשטרה גירהו אותו. המשיב מגע לתחנת משטרה ומתلون על גניבת רכבו שאותו רכש לדבריו לפני שבוע. מבדיקה שנערכה על ידו המשטרה, עולה כי הרכב נרכש על ידו מחדש לפני האירוע, ולא כגרסתו השקרית של המשיב.

.5. ב"כ המבקשת מוסיף, שגרסתו של המשיב היא, כי במועד האירוע שהה בעבודתו במפעל "דגן בטון" באזור התעשייה בעטרות (להלן: "**המפעל**"). ברם, מעודתו של מנהל העבודה במפעל עולה שבאותו יום המשיב נעלם בשעות מוקדמות בاميון העבודה, ולענין זה צירף תכנתות וואטס-אף בין לבין אחד מהעובדים בחברה, שבה המנהל שאל הין המשיב, ונענה על ידי אותו עובד שאינו יודע, שכן המשיב עזב במפתיע את העבודה.

כן הפנה לדוח הנוכחות בעבודה של המשיב מיום האירוע, ממנו עולה כי עבד שעתיים, בנגד מוחלט לגרסתו של המשיב.

.6. ב"כ המבקשת מצביע גם על התנהגות מפלילה מצד המשיב. נטען, כי בתרגיל חקירה שנערך לו מתחזה שוטר לעצור נוספת שנעוצר זה עתה ומספר לשיב כי טרם נערך כי עליו חיפוש. בשלב זה מבקש המשיב ממנו את מכשיר הטלפון שלו, ומתקשר בעזרתו לאמו ואומר לה לומר לאביו לגשת למפעל בו הוא עובד ולומר למנהל שהוא עבד שם כל היום, דבר המצביע למעשה על הזמנה של תיקון לגרסת האליבי. בגין שיחה זו יוכשה לשיב גם עבירות שיבוש הליכים.

.7. אשר לעילת המעצר בעבירות השוד - נטען שהנהג הוא השולט בהגעה הסמוכה אל המתلون, אשר מאפשר את משיכת התקיק, הוא זה שמבצע את הבריחה ממוקם ביצוע השוד, העקיפה של המשאית וכניסה אליו נתיב צדי, אשר בסופו של דבר מגע לשם גם המתلون ומתעמת עם שותפו של המשיב. עוד הפנה לעברו הפלילי של המשיב, למסר על תנאי התלי ועומד נגדו, וכן לכתב אישום נוסף שהוגש לבית משפט השלום בירושלים.

.8. על יסוד האמור, כך נטען, סבורה המבקשת שהמשיב הוכיח את הקושי לחתת בו אמון, כאשר מעלה בראשו מרוחף מסר על תנאי בר הפעלה, כתוב אישום נוסף תלוי ועומד, הוא מבצע מעשה שוד וمبהיור את העדר מORA החוק עליו. בנסיבות אלה אין מקום לבחון חלופת מעצר.

תמצית טענות ב"כ המשיב

.9. לטענת ב"כ המשיב, עו"ד מוסטפא יחיא, המדווח בראיות נסיבותו לכל היתר, אשר מבקשים

להשלים אותן בהסבירם של קצין החקירות, ומקשימים מבית המשפט לבחון חזרות בסרטונים את אותו הרכב על בסיס הסימנים שניתנו. לטענת ב"כ המשיב, הסרטונים אינם באיכות גבוהה, אלא ברוחלוציה רחוקה, ועל אף שהמשטרה חקרה את המשיב כמעט שושב תוך הרכב, אין יכולת לזהות את האנשים היושבים בו, למעט העובדה שהמתلون סיפרשמי שישב באותו הרכב הוא אדם שמן ונראה ערבי, תיאור שאינו מתאים למשיב.

10. לעניין הריאות טען ב"כ המשיב, כי אלו ציריות להיות קבילות כבר בשלב זה מובן שיכלות להיות מוגשות ללא שלמה של עדות התובע, או הסקה שבית המשפט מסיק ממראה עיניו.

11. ב"כ המשיב מפנה למסמך שלו התייחס גם ב"כ המבוקשת, המתאר את מועד כניסה יציאה של הרכב (מסמך ל"ז), וטוען כי על גבי המסמך נוסף כתוב יד שאינו ידוע מי כתוב, ומכל מקום במסמך זה נראה שהרכב נכנס לאזור התעשייה עטרות בשעה 09:30 באותו יום ואין רישום בדבר יציאתו משם בשעה 11:00, כפי רשום בדו"ח נוכחותו של המשיב בעבודה.

12. ב"כ המשיב הדגיש, כי אין בידי המבוקשת חוות דעת כי הרכב שנცפה הסרטונים הוא אכן הרכב שנתקף ונגרר על ידי המשטרה. עוד ציין, כי מתוך הרכב ומחוצה לו נלקחו מעתקים של טביעות אצבע, אולם נקבע כי אין מעתקים להשוואה.

13. ב"כ המשיב הlion על כי טענותיו של המשיב להימצאותו בעבודה לא נבדקה עד תומה. לטענתו, המשיב ביקש במהלך חקירתו לבדוק את המצלמות במפעל בו הוא עובד, בנימוק כי היה על גג המפעל וכי במקום קיימות מצלמות, והדבר לא נעשה.

14. עוד הוסיף וטען, כי טענת המבוקשת שההודעה בוואטס-אף שנמצאה אצל מנהל העבודה כי המשיב לא היה בעבודה, היא בבחינת עדות שמיעה, שכן מנהל העבודה בעצמו לא בדק אם עובדה זו נכון, אם לאו. לטענתו, גרסת המשיב היא כי קיימים סכסוכים ותיכלים במקום העבודה ולא מן הנמנע שהדברים נעשו במתכוון כדי להרעיל המשיב.

אשר לדו"ח הנוכחות נתען, כי אין הסבר כיצד נרשמים הימים ושעות העבודה במפעל. לפיכך, קיימות תהיות רבות בהקשר זה ואין מדובר בנסיבות שנייה לטענה במשפט פלילי.

15. בהקשר לטענת ב"כ המבוקשת, כי המשיב שיקר בחקירתו בדבר מועד רכישת הרכב, השיב ב"כ המשיב, כי גם אם נמצא מסמך שהרכב נרכש מחדש לפני האירוע, אין באותו מסמך מועד המסירה. זאת ועוד. גם אם המשיב שיקר כאשר אמר שקנה את הרכב לפני שבוע, אז הוא מצמצם את פער הזמן ביחס למועד ביצוע האירוע ועל כל פנים לא הוציא את מועד רכישת הרכב מפער הזמן סמור למועד האירוע. הינו, בן אם מדובר ברכישת הרכב שבעה לפני האירוע, ובין אם חדש לפני האירוע, אין נפקא מינה לכך.

ב"כ המשפט הדגיש, כי המתلون מסר מראש כי לא יוכל לזהות את נהג הרכב ועל אף זאת נערך מסדר זיהוי שבו המתلون לא זיהה את הנאשם. העדר זיהוי זה, כר הטענה, מעלה סימן שאלת האם הראיות לכואורה שלහן טוענת המבוקשת הן חזקיות, ואם די בקשרות לוחית הזיהוי של הרכב לרכב שברשותו של הנאשם.

עוד הוסיף, כי גם אם שיקר הנאשם במאמרתו, אין הדבר פוטר את המדינה מהබיא ראיות קבילות, שהרכב של הנאשם היה חלק מהשוד, וה הנאשם נהג בו. גם אם נניח, לחילופי חילופין, כר נטען, כי הרכב שביצע את השוד אכן היה רכבו של הנאשם, ואולם הוא נמנע מלמסור למי מסר את הרכב, אין עדות זו כדי לקבוע שהוא ביצע את השוד.

17. עוד טען ב"כ הנאשם, כי המשטרה ביצעה איקונים לטלפונים ואולם הטלפון של הנאשם לא אוכן במקומ ביצוע השוד. עוד ציין, כי אמו של הנאשם אינה עדת תביעה, אשר תעיד ביחס לדברים אשר נטען כי הנאשם אמר לה באותה שיחת טלפון.

18. אשר לגרסתו של הנאשם כי רכבו נגנבו, נטען, כי קיימים בתיק זו "חות פעליה שהרכב נתפס בכיביש 20 במחלף בן-ציון, כאשר גלגוליו דקרוים ומשם נגרר על ידי המשטרה. הנאשם בא להתلون באותו יום על גניבת רכבו, ולא ברור מדויע צריכה טענה זו להישלל.

19. סוף דבר, כר ב"כ הנאשם, אין בידי המבוקשת ראיות לכואורה להוכחת האישום נגד הנאשם, ולחילופין, קיימת חולשה משמעותית בראיות אלה, ולא ניתן לבסס עליה מעצר עד תום ההליכים.

20. בהקשר לעברו הפלילי של הנאשם, טוען בא כוחו המלומד, כי המדובר בשלוש הרשעות שלא ניתן לומר עליה שהן עבר מכך: עבירה אחת בוצעה בשנת 2012 בגין ריצה הנאשם ארבעה חודשים מאסר; עבירה השוד אשר בעברו של הנאשם היא משנת 2011, כאשר הוא נשפט עליה בשנת 2016 לשישה חודשים של מאסר; העבירות האחרונות הן משנת 2016, שבEGIN נשפט ל - 11 חודשים של מאסר בפועל, כולל הפעלת מאסר מותנה; אשר לעבירות האלימות בעברו, המדובר בעבירות ישנות. לשיטת ב"כ הנאשם אין בעבר פלילי זה משום לשலול לבחון את האפשרות לחילופת מעצר.

על פי ב"כ הנאשם, התיק הזה ינוהל בWOODOT ויקח זמן. מרשו נשוי והוא ילדה בת שנה, ועל כן ביקש לשחרר את הנאשם ועתיר לבחון חילופת מעצר בפיקוחם של אביו ואמו.

תמצית תשובה ב"כ המבוקשת

21. ב"כ המבוקשת השיב לטענות ב"כ הנאשם וציין, כי הנאשם חוזר בחקרותו על כר שאף אחד אינו נהג עמוד 5

ברכבו.

.22 אשר ללוחות הזמן של שעות הכנסה והיציאה של הרכב מאחור התעשייה עטרות, הפנה ב'כ המבוקשת לכך, כי על פי המסמן המתעד את הכנסה והיציאה מאחור התעשייה עטרות, בשעה 07:23 נכנס הרכב לאחור התעשייה, שם מקום עבודתו של המוביל, בשעה 09:30 תועד הרכב יצא מהאחור התעשייה, בשעה 15:00 כניסה, ובשעה 18:00 יציאה. משמע, קר הטענה, כי בין השעה 09:30 ועד השעה 15:00 המוביל נמצא לאחור התעשייה, דבר המתישב עם הטענה בדבר ביצוע העבירה, בסמוך לאחור התעשייה ולא בתוכו.

המסגרת הנורמטיבית

.23 על פי סעיף 21 (א) ו - (ב) לחוק המעצרים, בשלב הדיון בבקשת מעוצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימות ראיותلقואורה להוכחת האשמה, האם קמה עילית מעוצר, והאם לא ניתן להשיג את מטרת המעוצר בדרך שהפגיעה בחירותו של המוביל תהיה פחותה.

להלן היא, כי בשלב המעוצר אין בית המשפט בוחן כל ראייה כשלעצמה ועלוי לבחון את המכשול ולהעיר עד כמה, ברמה הלאורית, יש בריאות שנאפסו כדי לבסס סיכוי סביר להרשותו של הנאשם בעבירות המוחשיות לו (בש"פ 8087/95 שלמה זאהה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ (2) 133 (15.4.1996)).

דין והכרעה

ראיותلقואורה

.24 אכן, חומר הראיות שבידי המבוקשת בעיקרו ראיות נסיבותיות בלבד, שכן המוביל לא זוהה על ידי המתלוון כמו שנגה ברכבו, והוביל גם לא זוהה על ידי המצלמות אשר תיעדו את הרכב שביצע את השוד. אולם, העובדה כי מדובר בראיות נסיבותיות בלבד, אינה שוללת אפשרות של מעוצר עד תום ההליכים, מקום בו מצטרפות הראיות הנسبתיות לכך מסכת של ראיותلقואורה, המעידות סיכוי סביר להרשותה (בש"פ 991/99 מדינת ישראל נ' משה קנילסקי (17.2.1999); בש"פ 1466/04 אהרון זדה נ' מדינת ישראל (26.2.04) והאסמכתאות שם); בש"פ 7129/15 מדינת ישראל נ' גפני (18.11.15) פסקה 16 והאסמכתאות שם).

זאת ועוד. בשלב זה כאשר בוחנים את הראיות הנسبתיות, יש להתמודד עם השאלה האם מכשול הראיות הנسبתיות מוביל לתמונה מרושעה ברורה, או לכל הפחות מקרים סיכוי סביר להרשותה, או שמא גם אם ינתן מלא המשקל לכל הראיות הנسبתיות, לא ניתן יהיה ولو ברמה של סיכוי סביר - להרשות את המוביל (בש"פ 4844/13 שמעון קופר נ' מדינת ישראל (25.7.13) כב' השופט נ' הנדל).

.25תיק החקירה של המשטרה הוגש לעיוני. כאמור, הרכב הנצפה במלחמות אשר ממנו בוצע השוד של

המתלון הינו רכב מדגם סייט בצע לבן, אשר לאורך צדו הימני פס שחור אשר הולך ודוחה בדילתו האחורי של הרכב.רכב זה נראה במספר מצלמות של בית ספר סמוך למקום ביצוע השוד, וכן בצילמות הכניסה לאזור התעשייה בעטרות. כן זהה בצילמות האחזרות מספר הרישוי של הרכב. מסתבר, כי מדובר ברכבו של המשיב, המודה בחקירותו כי הרכב שהוצג לו בתמונות הוא רכבו (הודעה מיום 6.11.17 בשעה 10:23, שוי 103 - 87; והודעה מיום 8.11.17 בשעה 14:00, שוי 83 - 87). לעניין זה, אין משמעות אם הרכב נרכש בשבוע לפני ביצוע השוד, כגרסת המשיב באחת מהודעותיו, או מחדש לפני כן. במועד ביצוע השוד היה הרכב בחזקתו של המשיב. תלונתו במשטרה של המשיב, כי הרכב נגנב ממנו הוגשה רק ביום 1.11.17, שבוע לאחר אירוע השוד. בתלונה זו מסר, כי באותו יום לא מצא את רכבו והפעם האחזרה בה ראה את הרכב הייתה "אטמול" בשעה 19:00 בעבר(הודעת המשיב מיום 1.11.17, בשעה 08:13, שורות 1-18).

.26 עוד נמצא בהודעותיו של המשיב, כי משנשאל האם מישחו אחר נהג ברכבו, השיב כי אף אחד אינו נושא ברכב (הודעה מיום 1.11.17, בשעה 08:53, שורה 243 - 244), ובהמשך "אני לא נותן את **האotto לאף בן אדם**" (שם שורה 261). בהודעה נוספת - "**אף אחד לא נושא ברכב שלי**" (הודעה מיום 4.11.17, בשעה 10:42, שורה 39).

.27 אשר לגרסתו של המשיב כי שזה במקומות העבודה. בගליון הנוכחות בעבודה נרשם שביום 25.10.16 המשיב "עובד שעתיים". אכן, אין במסמך זה רישום בדבר השעות בהן נכח בעבודה. במצרך מיום 5.11.17, נכתב על ידי פקץ נדב קוגן, כי שוחח עם עומר, המנהל בבטון דגן, אשר מסר לו כי המשיב התחל ל麓וד בערך שבוע עד 10 ימים לפני כן, וכי ביום 25.10.17 המשיב עבד משעה 07:00, עד כשעתים וקצת, ועזב בערך בשעה 11:00. לשאלת קצין המשטרה השיב עומר, כי הוא בטוח שהמשיב עזב את המפעל בין 11:00 ל - 12:00 לא מאוחר יותר. עוד מסר עומר לקצין המשטרה, כי הוא זהה, כי התווכחו עם המשיב על כך שהוא הולך אחרי שעתיים. עוד מסר עומר לקצין המשטרה, כי הוא קיבל הודעה בשעה 10:56 שהמשיב כבר יצא מהמפעל ולא נמצא (ראו גם חילופי המסרונים המתועדים בתיק המשטרה). ואכן, בשעה 11:00 נצפה בצילמות האבטחה רכבו של המשיב יצא מאזור התעשייה. ויזכר, השוד בוצע מחוץ לאזור התעשייה בשעה 13:45.

.28 יצוין, כי במהלך חקירותו של המשיב, ולאחר אף הסכים בא כוחו, מסר המשיב מספר גרסאות באשר לשעות הימצאותו בעבודה והאם נהג לצאת מקום העבודה במהלך היום, אם לאו, ואם כן לאילו מקומות נהג לצאת.

.29 אשר לשיחה שהתבצעה בין המשיב לבין אמו. בתיק החקירה קיימים מזכיר מיום 6.11.17 של רס"ר מלאק אסעד, שבו נרשם כי האוזן לשיחה שביצע המשיב מטלפון נייד שנתן לו ו בשיחה זו התקשר המשיב לאמו וביקש מממנה "שאבא שלו יಲך למפעל שבו הוא עובד, ושיגיד למנהל שלו שחמהZA עבד כל היום ביום רביעי, ושהמנהל טעה בגרסה שלו, ולכן חמורה מבקש מאבא שלו שיגיד למנהל שלו למשטרה וישנה את הגרסא, ושיבדקו שם מצלמות שהוא כן היה שם ביום רביעי. ושבועם שלישי

זה היום שהוא עבד בו רק שעתיים והלך, ולא יום רביעי. בתחילת השיחה הוא דבר עם אמא שלו אך לקרה סוף השיחה הוא דבר עם אבא שלו ואמר לו את אותן הדברים כמו שהוזכר לעיל".

.30. השאלה אותה יש לשאול בשלב זה היא האם הראיות הנسبתיות מוליכות בשלב זהה בהכרח למסקנה הגיונית אחת? לטעמי, בבחינת מכלול הראיות, התשובה היא חיובית.

.31. אכן, אין ראייה ישירה כי המשיב הוא זה שניג ברכב בעת ביצוע השוד, אולם מכלול הראיות - כאשר מדובר ברכבו של המשיב; עמידתו על קר שאון הוא נתן לאחר לנוג ברכבו (וויוצר, כי תלונתו על קר שהרכב נגנב ממנו, הוגשה למשטרה רק כשבועיים לאחר אירוע השוד); גרסאותיו השונות לגבי כיצד נהג הוא במהלך יום העבודה, לרבות גרסתו שיזעא הוא מקום העבודה במהלך מהלכה; הרישום בכרטיס הנוכחות של המפעל על עבודה ביום האירוע של שעתיים בלבד בשעות הבוקר; המסרונים כי ביום האירוע הגיע לעבודה אולם יצא בשעה מוקדמת; הסרטונים ממצולמות האבטחה בכניסה לאזור התעשייה בעטרות בדבר כניסה הרכב בשעה 07:23, יציאתו מאזור התעשייה בשעה 09:30 וחזרתו בשעה 15:00; התקשרותו של המשיב לאמו והבקשה כי אביו ילך למקום העבודה וימסור כי נכח לעבודה לאורך כל היום בו נערך השוד, ועוד - מובילות אותו למסקנה, כי קיימות ראיותلقאה, אף כי נסיבתיות, להוכחת העבריות המוחוסת למשיב בכתב האישום, אשר יש בהן סיכוי סביר להרשותה (ראו: בש"פ 14/04 הנ"ל, כב' השופט (כתוארו אז) ס' ג'ובראן; בש"פ 87/17 פלוני ב' מדינת ישראל (17) והאסמכתאות שם, כב' השופט (כתוארו אז) ס' ג'ובראן).

.32. בנוסף, בבחינת למעלה מן הצורך, כי לו היה המשיב מתלוון על גניבת רכבו לפני מועד האירוע, או שהיא מייחסת גניבתו למועד שלפני האירוע, ניתן היה אולי לחשב, כי מישחו אחר ניג ברכב בעת ביצוע השוד. ברם, משмер המשיב כי הרכב נגנב ממנו כשבועיים לאחר האירוע, וכאשר אין אחר שניג ברכב, אף לגרסתו, מתחזקת מסקנתו, כי המשיב הוא זה שניג ברכב בעת ביצוע השוד. لكن מתווספת שיחתו של המשיב עם אמו שאמורה לגרום לך שכאהה נכח לעבודה בעת ביצוע השוד.

עלילת מעצר

.33. אשר לעילת המעצר והמסוכנות הנשכפת מהמשיב. כאמור, למשיב עבר פלילי, אשר לדעתינו מכבד ביותר, ובכלל זה עבירות מהסוג המוחוס לו בכתב האישום. لكن יש להוסיף, כי קיימים נגדו מאסר על תנאי בר-הפעלה, היה וירושע על פי כתב האישום, ועוד תיק פלילי שנידון בבית משפט השלום. צוין, כי קיומו של מאסר על תנאי בר-הפעלה תומך בגישה שלא להענוט לחלופת מעצר (בש"פ 4757/97 עבד ג'מאל ב' מדינת ישראל (8.8.97) כב' השופט יעקב קדמי; בש"פ 7444/14 פואד אלטורו ב' מדינת ישראל (17.11.14), פסקה יז, כב' השופט (כתוארו אז) איליקים רובינשטיין).

.35 על יסוד האמור, הבקשה מתקבלת, ואני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו
ב - ת"פ 25065-11-17.

ניתנה היום, י' כסלו תשע"ח, 28 נובמבר 2017, במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.